

سرشت و سرنوشت

از مجموعه خلاصه اندیشه های استاد مطهری - دفتر هفتم

- مباحث فلسفه ی اخلاق از جمله این که معیار فعل اخلاقی را محبت یا وجدان یا زیبایی یا ... بدانیم چه فایده ای دارد؟
- چرا اسلام می گوید باید به نفس خود بد گمان بود و با آن مباره کرد! آیا نتیجه این تعالیم، تحقیر نفس نخواهد بود؟
- دو ابزار شناخت عبارتند از: حس و عقل که هر دوی آنها خطا می کنند و لذا قابل اعتماد نیستند. آیا از این مطلب نتیجه نمی شود که شناخت قابل اعتماد، برای انسان محال است؟
- مگر قرآن نمی گوید حق بر باطل پیروز می شود! پس چرا علی علیه السلام بر معاویه پیروز نشد؟
- در کتب مقدس دینی آمده که خداوند در بهشت به آدم گفت از درخت دانش و معرفت نخور. آیا این موضوع نشانه ی تعارض تعلیم دینی و دستورات خدا با یافته های معرفت بشری نیست؟
- چرا قرآن از یک طرف انسان را خلیفه خدا بر روی زمین و دارای شرافت و کرامت ذاتی می داند و از یک طرف دیگر او را ستمگر، نادان، ناسپاس، طغیان گر و ... معرفی می کند؟
- متون دینی می گویند که خداوند انسان ها را از یک انسان اولی به نام آدم و او را از خاک آفریده است؛ در حالی که علوم جدید، سیر تکاملی برای انسان از دیگر جان داران را اثبات می کند که در این سیر، تصادفات نقش زیادی داشته اند. آیا نباید نتیجه بگیریم که خداوند، انسان را با یک طرح و نظم قبلی نیافریده است؟
- اگر خداوند علم ازلی دارد و می داند که افراد در آینده چه کارهایی انجام خواهند داد، پس آن افراد نخواهند توانست کار دیگری انجام دهند. آیا این جبر نیست؟

پاسخ این سوالات را می توانید در کتاب «سرشت و سرنوشت» بیابید.